

Naspeuringen van Paul Theelen: Consignatiekas-gelden

aan: mevrouw Monique Bandhoe, Ministerie van Financiën, Directie Financieel Economische Zaken, Consignatiekas 070-3427269 consignatiekas@minfin.nl
en mevrouw Francine van Leeuwen, ASR Nederland N.V., Juridische Zaken
030-2572661 Francine.van.Leeuwen@asr.nl
van: L.J.C. Theelen, Monarchstraat 19, 5641 GH Eindhoven
betreft: consignatiekas-gelden van de N.V. Maatschappij Helenaveen

Eindhoven, 1 september 2011

Geachte mevrouw Bandhoe en van Leeuwen,

Waarschijnlijk is een brief van de Consignatiekas aan ASR Nederland m.b.t. mijn aanspraak op consignatie-kasgelden niet bij de goede persoon terecht gekomen. Het verzoek aan mevrouw Bandhoe is nu deze brief nogmaals te sturen naar mevrouw van Leeuwen.

Mevrouw van Leeuwen en ook ondergetekende weten niet wat de consignatiekas precies wil weten van ASR Nederland, maar eigenlijk heeft ASR Nederland niets meer met de zaak te maken.

Ik kan oude aandelen inleveren, die elk een aanzienlijke waarde hebben. Alleen al daarvoor heb ik het gehele archief van de N.V. Maatschappij Helenaveen door gespit, om te begrijpen waarom er 6 oude (60 nieuwe tot de liquidatie in de jaren 80) aandelen ontbreken.

Ik wil nogmaals even aanstippen waar de problemen liggen:

1. in 1922 werden oude aandelen van 1876 ingewisseld tegen nieuwe met een overeenkomstig nieuw talon-blad.
2. toen al werden door de directeur A. Bos die deze inwisseling uitvoerde, de laatste nummers van het aantal aandelen dat hij zelf bezat, vrijgehouden, namelijk zoals later bleek, tot en met nummer 1159 van de nieuwe reeks (zie 4). Alle (oude) aandelen die van hem persoonlijk waren, lagen in de kluis van het bedrijf als onderpand; enkele aandelen zijn toen niet vernietigd, wat wel had moeten gebeuren, maar zijn klaarblijkelijk ook niet officieel ingewisseld tegen nieuwe.
- 3-1. de inwisseling had o.a. als doel aandeelhouders (altijd op naam) aaneengesloten nummers te geven.
- 3-2. de aandeelhouders zijn allen schriftelijk benaderd om hun aandelen in te sturen. Nergens wordt later vermeld dat er toen aandelen "vermist" waren, m.a.w. van alle aandelen was bekend wie de eigenaar was en hoeveel aandelen met nummer een aandeelhouder bezat. Toen al was er een beperkt aantal aandeelhouders, dat vooral in het Gooi woonde en betrokken was met het wel en wee van de Maatschappij Helenaveen.
- 3-3. ik durf te stellen dat op 31 december 1923 eigenlijk alle aandelen wel waren ingewisseld of dat men wist waar de niet-ingeruilde zich nog bevonden.
- 3-4. men heeft toen nog actief die mensen benaderd.
4. er is praktisch zeker geen lijst gemaakt die de omnummering nauwkeurig van de 887 aandelen documenteerde. Waarschijnlijk werden er wel aantekeningen opgenomen met de afkorting N.R. wat m.i. betekent Nieuw Register.
5. aandeelhouders konden ook aandelen bijkopen, zodat in 1923 1159 aandelen in bezit van aandeelhouders waren. Er waren 2000 aandelen gedrukt, maar een groot deel daarvan (1160-2000) is óf verdwenen óf ligt ergens in een lade. Deze hebben dus geen enkele waarde.
6. mijn opa en oma kwamen als jonggetrouwd stel in februari 1922 in Helenaveen wonen en zijn beiden daar overleden en begraven; daardoor mijn interesse voor het dorp en de Maatschappij Helenaveen.
7. direct na de oorlog is er een levendige correspondentie tussen de Maatschappijen het Ministerie van Financiën over de mogelijk twijfelachtige eigenaren van aandelen. De omnummering van 1922 was ook toen al een obstakel, er was geen lijst van alle omgenummerde aandelen, A. Bos was al in 1931 overleden en zijn opvolger Lambrechtsen in het begin van de oorlog. Er waren toen al grote problemen m.b.t. het aandelenbezit voor de Bijzondere Rechtspleging, wat contact vereiste over een groot aantal aandelen.
8. waarschijnlijk bezit de consignatiekas nummers van aandelen en hun bezitters uit deze Bijzondere Rechtspleging-onderzoekingen, maar deze namen zijn op geen enkele wijze betrouwbaar wat betreft de werkelijke eigenaar van enkele (nieuwe) aandelen.
9. wat het nog erger maakte was dat er klaarblijkelijk dus nog oude aandelen aanwezig

waren, uit de kluis van de Maatschappij zelf.

10. in oktober 1944 is door Duitse militairen de kluis met springstof geopend, op zoek naar waardevolle spullen. Deze bevonden zich waarschijnlijk niet in de kluis, wel het archief en de aandelen die voor de bezetters geen waarde hadden. Het verhaal gaat dat de bewoners van Helenaveen, na terugkomst van de evacuatie van het dorp begin 1945, alle papieren buiten vonden liggen en dat men alles toen in de kluis heeft terug gestopt. Bij de terug gestopte spullen bevinden zich ook aantekeningen en documenten van die Duitse soldaten ... en als zodanig in het archief nu nog terug te vinden.

11. er zouden zich toen ook al bij mensen aandelen hebben kunnen bevinden die er oud en beschadigd uitzagen en die door de bezitters ervan aangezien werden als waardeloos, net als de aandelen van Russische spoorwegmaatschappijen en voor de Sovjet-revolutie. Maar hieronder zouden de 6 ontbrekende zich kunnen bevinden.

12. het zal zo goed als onmogelijk zijn om - gegeven het voorgaande - nu nog precies vast te stellen welke oude aandelen nu echt niet zijn ingeleverd en dus een aanzienlijke waarde vertegenwoordigen.

13. er is wel een lijst uit het voorjaar van 1923 waarin opgegeven werd welke aandelen vernietigd zijn, van het restant is ongetwijfeld ook ook deel verdwenen of terecht gekomen bij particulieren zoals bij mijzelf.

Ik zou dus aan de Consignatiekas willen verzoeken mijn documenten daaromtrent (bijvoorbeeld gekopieerde of ingescand) te bestuderen en door de complicaties genoemd in de punten 11 tot en met 13 maar aan te nemen dat de door mij aangeleverde originele oude aandelen uit 1876 te accepteren als rechtsgeldig. Ik kom de aandelen graag in 's-Gravenhage persoonlijk afleveren tegen betaling van het overeenkomstig bedrag uit de Consignatiekas.

Paul Theelen